

Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu

Pace sfântă, pace dumnezeiască, pace roditoare de înțelepciune cerească peste ființa ta, peste inimioara ta, copil slăbit, copil lovit și zdrobit, copil lovit în luptă cu necredința din vremea aceasta. Eu pe cei dreptți îi încerc cu necazuri și cu neînțelegeri, îi mustru, îi bat ca să le cunosc credința, iar pe cei păcătoși îi iert, numai să vină la Mine; nu-i mai bat, numai să vină la Mine. Dar dacă nu vin, îi iau Eu dintr-ale lor, și îi voi scula odată cu venirea Mea și le voi arăta atunci ce am făcut Eu pentru salvarea lor, ce am făcut Eu prin cei care sunt puși la lucru de Mine pentru salvarea făpturii Mele.

Pace ție, fiule slăbit, copil trecut prin furtună mare, copil legat în lanțuri de împărații și puternicii veacului acesta al necredinței! Deschide-Mi, tată! Eu sunt. Plângând sunt. Eu îți zic iară: nu te teme. Ridică-te și te întărește. Tu ești un copac mare pe malul unui râu mare și ceresc, dar necredința de pe pământ a oprit ploaia lui Dumnezeu și s-au veștejit rădăcinile copăceilor de lipsa apei cerești, și Mă uit că se ofilește rădăcina ta de lipsa apei care s-a tras spre cer, și râului vieții i se zvântă albia de secetă, și tu dai să te usuci, și nu pot, nu pot, tată, să te las să te usuci, căci lucrarea Mea va izvorî de acum cu îmbelșugare. Am luat apă cu gurița și am coborât să stropesc albia râului vieții și s-o fac să-i fie sete și să vrea apă și s-o umplu apoi, și să crești tu pe colinele acestei lucrări, după cum îți este menirea de la Dumnezeu în vremea aceasta, și să vină păsările cerului să-și facă cuibușor ceresc în coroana copacului tău.

E plin pământul de păcură și nu mai am oază verde și nu mai am cu ce să-Mi hrănesc turma cea flămândă, și Mă uit la oaia care nu vrea să moară. De aceea te-am luat și te-am altoit din vreme și te-am crescut cu bucătura și te-am făcut mare și te-am vestit pe nume și te-am numit îngerul bisericii Mele din vremea aceasta, și am zis: nimeni să nu ia cununa de la tine, și să fii, de la Domnul, salvatorul oilor care vor viață adevărată. Și dacă aceasta este lucrarea Mea peste tine, iată, vin să-ți vestesc că Mă scol întru dreptate ca să împlinesc o Scriptură care este scrisă de Duhul Sfânt, de cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. Mă scol, copilul Meu, ca să te scol Eu pe tine, ca să te trec de ceasul ispitei, că vine ispita peste lume, vine încercarea peste biserica Mea, dar ține ce ai de la Mine, ca să te gălesc întru cele ce ai de la Mine și să te fac stâlpul bisericii lui Dumnezeu și să nu mai ieși afară, și să vestim numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care vine cu Mine din cele cerești, căci nou este numele Meu, cel din veac nou.

Vine lepădarea de credință peste biserica Mea, căci păcatul pustirii a cuprins locașul sfînțeniei Mele. Și atunci picioarele tale se vor descălța și vor primi închinarea celor ce se zic pe sine că sunt cu Mine, dar nu sunt cu Mine, și aceia vor vedea că te-am împodobit și că te-am iubit, căci cei ce n-au nevoie de cuvântul care vine de la Mine, aceia n-au vedere și n-au veșmânt, și vor veni la fântâna acestei lucrări și vor cere pe Dumnezeu și se vor unge și vor lua vedere, și hăinuță vor lua, căci voi împărți cu tine și le vom acoperi goliciunea și le vom spăla rușinea.

Mă scol, copilul Meu, și las pe pământ glas de trâmbiță și nu te voi lăsa să te pierzi sau să spui că pieri lucrarea Mea, și îți zic ție să spui despre lucrarea Mea celor ce te vor întreba de ea și să n-o ascunzi, că tu nu poți s-o ascunzi, pentru că lucrarea aceasta nu va pieri, și se va întări și se va împlini. Mă scol și voi lucra și nu voi lăsa să se ridice nimeni la luptă cu Mine și cu lucrarea Mea. Eu am ieșit biruitor în fața arhierilor pământului și n-am îngenuncheat lucrarea Mea în fața lor, căci sunt Cel ce am înviat din moarte, din moartea cea gătită Mie de arhierii și de cărturari, și nu Mă las îngenuncheat de cei fără de lege, de cei cu viață moartă, dar Mă las

biruitor în cei cu viață și cu moarte vie, că nu știu înțelepții pământului să cunoască taina aceasta, a vieții celei vii și a morții celei vii.

Mi-e dor de tine. Am venit prin cuvânt, și cu el suflu peste tine. Trezește-te! Mi-e dor de tine, și am împărțit acest dor în vasele Mele în care Eu Mă deșert și îmi lucrez lucrarea. Mi-e dor de lucrul vaselor Mele. Mi-e dor să ud grădinița Mea în care Mi-am strâns copilașii ca să rămân cu ei și ca să ud cu ei pământul cel uscat.

Se uită cerul cum cere apă oia cea sfâșiată de sete. Mulțimi multe de oi au luat și au cunoscut gustul fântâniei Mele cerești atunci când Eu am luat și am turnat peste păstori. Mulțimi multe de oi M-au cunoscut și au luat și au băut și au prins duh de viață și au plecat la drum spre izvor, și voiesc să torn din cer și să le deschid gurița să bea și să se ridice pe picioare. De patruzeci de ani lucrez la această potecuță; de patruzeci de ani iau piatră cu piatră și pietruiesc această cărare de slavă pe care am coborât în vale la oi. Am coborât mereu și cobor mereu, căci Eu sunt Cel ce Mi-am dat viața pentru oi și dat sunt, copilul Meu, și nu voi fără oi. Eu pe toate voi să le strig și să le adun și să le adăp și să le pasc, și voi binevesti prin cei ce stau la gura izvorului Meu ca să ia și să împartă glasul Meu și cuvântul Meu la oi, că nu voiesc să găsesc numai aguridă în via cea de azi. Voiesc să ies și să încălzesc cu soare ceresc și cu ploaie binecuvântată via Mea de azi, și să se coacă strugurii cei legați și să vin să-Mi culeg via și să stau în mijlocul viei Mele. Dar via Mea din România nu știe ce este cu tine, fiule trimis de Mine. Nu știe unde ești și cum ești și ce faci. O săptămână întreagă Mi-am ținut turma trează și așteptând când tu ai stat pentru Mine în fața arhierilor și cărturarilor. Acest om care-Mi tulbură planurile este trimisul celor pecetluiți în lucrarea duhului minciunii (*Sorin Dumitrescu, n.r.*), că aceia au intrat în frică în fața adevărului de nou Ierusalim pe pământ. România Mea știa și aștepta. E destulă vreme de când am profetizat taina de nou Ierusalim, și știau mulțimile că se va arăta această lucrare. Mă împărțisem în mii de laturi și venisem să pun putere și credință și iubire peste tine, și eram în lucru, și era în clocot și în copt fructul adevărului de nou Ierusalim, și tu erai așezat de Mine. Și s-a arătat duhul minciunii și a urzit stricăciune și necredință și a intrat într-un om și l-a mânuit ca să semene duh de rătăcire și de păclă peste lumina adevărului Meu care se zbate să biruiască necredința. Și ce zici că voi face cu acest lucifer? Acest om este trimisul celor pecetluiți în lucrarea duhului minciunii, că aceia au intrat în frică în fața adevărului de nou Ierusalim pe pământ.

Cei ce sunt în rândurile lucrării potrivnice, aceia sunt oamenii slavei deșarte, sunt împărații pământului, cărturarii pământului, arhierii pământului, și au ceata lor de slavă pământescă și au semnat legământ cu împărăția pământului și au ordin să lupte împotriva împărăției cea din credință răsărită pe pământ, căci mândria și trufia omului este slava deșartă, care vine de la lucrarea întunericului, precum smerenia și iubirea vin de la lucrarea luminii. Oamenii trufiei și ai mândriei pământului sunt luceferi ai pământului și nu ai cerului, dar oamenii umiliți și lucrători întru curățenie, aceia sunt ai Duhului Sfânt și sunt luceferi ai luminii veșnice.

Iată, vin în fața acestei grădini mulțime de inimi, iar din vreme în vreme dau târcoale iscoadele cele trimise de arhierii, cele îmbrăcate în haine de slujitori ai bisericii, și aceia se dovedesc fii ai necredinței din vremea aceasta. Un slujitor al bisericii dacă este curat cu inima și cu viața și cu legea lui Dumnezeu, unul ca acela nu este luat pe neștire de lucrul Domnului; unul ca acela nu lucrează împotrivire pe nici o cale și peste nimeni; unul ca acela nu se teme și nu folosește iscodire. Acela stă întru Dumnezeu și primește minunile lucrătoare din cer și primește pe Dumnezeu prin oamenii lui Dumnezeu.

Această lucrare de cuvânt coborât din cer, este o spărtură prin întuneric, este o fereastră prin care vine lumina lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu Cel curățitor, dar cei ce sunt pământ se tem de lumina aceasta.

Știi tu ce fac împărații pământului, puternicii pământului? Aceia fac ce a făcut Irod când s-a temut de pruncul cel proorocit ca să vină de la Dumnezeu. Irod n-a fost ceresc nici atunci și nici

acum, dar acum Domnul este văzut tainic, și este văzut numai de cei ce-L primesc pe El. Iată, vin și intru și rostesc pace, așa cum a grăit Tatăl Meu la botezul de la Ioan. Grăiesc și spun: aceasta este lucrarea și biserica întru care binevoiesc și din care voi prăsi biserică nouă și curată pe pământ, turmă vie între neamurile pământului.

O, dar tu te-ai lăsat biruit, măi tată. M-ai lăsat pe Mine mic, și pe cei ce te-au încercat i-ai lăsat mari peste tine, și Eu am fost doborât întru tine. Îți trimisesem carte cerească și eram cu tine, dar M-a doborât îndoiala ta, de la locul Meu de lângă tine și și-a făcut loc urzirea vicleșugului celor de pe pământ, și Duhul Sfânt a fost bătut în cuie și n-au lucrat mulți la această răstignire. Puțini au lucrat, crezi? Dar dacă te-ai lăsat în jos, s-au luat după această lucrătură și nu s-a mai văzut credința și lucrarea ta, și mulți dintre ei s-au supărat că te-ai lăsat în jos și nu M-ai ținut bine pe Mine, și M-ai scăpat jos și M-ai fărâmat. Dar nu te teme. Eu de prea mult timp vorbesc din cer cu tine, și de aceea îți zic: nu te teme. Eu Mă ridic și Mă adun și lucrez cu putere, căci e vremea zilelor Domnului, despre care scrie în Scripturi. Crede tu ce-ți spun, că și cel ce este acum alături de tine (*arhiereul Bartolomeu Anania, n.r.*), și acela a spus: „*De ce a făcut aceasta, de ce s-a lăsat?*”. Inimi multe și mari au spus la fel în noaptea aceea. România Mea, cea care Mă așteaptă cu Noul Ierusalim, era rănită, era ca o răstignită în noaptea aceea, și voiesc să o scot din deznădejde, că nimeni, tată, nici o oaie grasă și sănătoasă și vie nu mai are curaj să meargă după păstorii de acum. Tu erai o nădejde pentru oile Mele din România, și acum numai cei orbi se fac că merg în turmă cu păstor, dar n-au păstori, căci toți sunt furi și omorători de Dumnezeu și de oi și de viață sfântă, și oile se ascund și mai mult.

Mă uit mereu la cei din cetatea în care stai, Mă uit în urma celor ce plângeau la glasul tău de păstor, Mă uit la cei ce și-au dat girul pentru tine, că aceia erau oameni curați față de tine și față de cauza ta cea întru Mine, oameni mari, cu ranguri și cu speranță, și Mă uit și îi văd că nu mai știu aceia cine ești, și zic că te-ai dat de partea celor îmbrăcați în piei de oi și încărcăți de nedreptate și de vicleșug, și zic că te-ai făcut și tu asemenea aceluia, și se întrebă toți: „*De ce n-a rămas acesta pentru cei curați?*”. Iată, îți zic ție: nimeni din ei nu se aștepta să te lași biruit, și a fost cutremur mare în clipa aceea de clătinare a ta, dar lucrarea Mea a biruit, și a fost glorie de partea lucrării Mele.

O, dacă nu aveai îndoială și dacă M-ai fi ascultat ca să nu te temi, era mare biruința, și ar fi cântat cete multe cântarea biruinței României și vremea Noului Ierusalim, că iată, îți spun: plânge duhul regelui României și nimeni nu e curat pentru el, și voiesc să biruiesc mai din vreme pentru el și pentru România, așa cum am cuvântat. El a crezut în Mine și în tine și a așteptat de atunci mereu, și a venit și la el furtuna, dar el n-a cunoscut-o, și a depărtat-o. O, mare este stricăciunea care vine de la îndoială, căci iată, îndoiala aduce suferință peste cei ce așteaptă pe Dumnezeu.

Eu voi lovi pe România pentru cei necredincioși din ea. Eu voi merge înainte cu cele cuvântate spre împlinire, dar greu e lucrul peste necredință, și am să cobor o lege sfântă din care va ieși ea însăși, și voi slobozi plăgi și suferință și sete și foame împrejurul celor ce se luptă cu lucrul Meu. Voi lua rodul de pe pământ, și am spus din vreme că-l voi lua, și voi rosti apoi o zi de pocăință. Și în ziua aceea voi face cu tine ce am făcut cu Ilie în vremea jertfei sale, iar pe cei ce slujesc lui Baal îi voi lua de pe pământ.

Spune-i celui ce este acum alături de tine, spune-i despre lucrarea Mea, spune-i că Eu sunt și că am de lucrat biruință pentru România, și spune-i că tu n-ai împăcare fără de lucrarea Mea, căci vreau să te scoli bine și să vadă România Mea că te scoli cu Mine, și să aducem pe unsul României, ca să-Mi retrag mânia și certarea și să dau binecuvântare peste țara iubirii Mele, peste grădina Măicuței Mele.

Eu nu pot să rămân fără de tine. Este mare și adevărat acest cuvânt: Eu nu pot să te las fără această lucrare. Eu nu voiesc să te trezesc cu spaimă. Eu nu voiesc să-i pedepsesc pe cei ce te-au smuls de lângă lucrarea Mea. Voiesc să fii stâlpul cel tare al bisericii Mele din România și să fie

biserica Mea așa cum a fost întâi, curată și sfântă și tare ca aceea, vie și adevărată ca aceea, căci vin, iubitul Meu, vin cu slavă văzută peste România Mea, și de ani de zile am grăit peste tine, și am împlinit ce am grăit.

Am venit spre tine iar. Scoală-te, tată, scoală-te iar! E vremea României Mele și voiesc să aduc pe unsul României. Nu fi plăpând. Fii tare și scoală-te! Uită-te peste fața pământului și vezi că nu mai este cale sfântă ca să se vadă bine. Așa îți zic: scoală-te! Și dacă nu poți, scoală-te pic cu pic, dar scoală-te, și iarăși zic, scoală-te! Sprijinește-te cu cel ce este cu tine și spune-i despre lucrul Meu și te ridică sprijinit de el, că sufletul lui te iubește, dar spune-i tu despre Mine, și el va lupta pentru Mine și pentru tine. Eu și cu lucrarea Mea sunt cu tine, și vei vedea că sunt să-Mi împlinesc lucrarea, dar păzește-ți viața întru sfințenie, căci viața monahului trebuie să fie cerul Meu și puterea Mea și biserica Mea cea cerească. Să nu te atingi de moarte. Să fii curat, așa cum știi că este învățătura Mea din locul ieslei Mele. Să fie pace între Mine și tine, să fie dragostea dintâi între tine și lucrarea Mea, căci cel ce este scris în sulul acestei lucrări, pe acela îl voi striga pe nume și voi sta cu el la masa Mea. Amin.

Copilul Meu, să nu te lovești, să nu te murdărești, să nu pierzi lucrarea Mea și lucrul ei, căci ea te va vesti mare, și vei lucra din loc în loc Ierusalim nou peste biserica Mea, peste făptura Mea.

Pace ție! Cu dor dumnezeiesc, pace ție, unsul Meu după rânduială cerească! Să nu părăsești pe copiii Mei. Ei sunt mici și n-au frică. Tu ești mai mare, și nici atât să n-ai frică. Ei sunt fără de apărare pe lume, dar Eu sunt apărarea lor cerească.

Pace ție, și stai pe cărare! Eu sunt cărarea și viața ta. Eu sunt și adevărul tău. Eu sunt, și sunt cu cei credincioși făgăduințelor Mele.

Am luat masă cerească cu tine. Să fie hrana Mea întru tine! Să fie pace și iubire între tine și lucrarea Mea! Mângâierea Mea o las peste tine. Mângâierea Măicuței Mele o las peste tine. Amin, Amin, Amin.

09/22-04-1993